
ท่านน้ำ!

ไสหัวไป

อย่าขยับ
จินหลิง เจ้าจับเขา
ให้นั่งดีๆ

โฮ่ง
โฮ่ง

เซียนจื่อ!
โฮ่ง

ทำไมถึงไม่ฆ่ามันซะ?
ข้าไร้ความสามารถเอง
พอมันเห็นว่าจะเสียเปรียบ
ก็วิ่งหนีไปทันที

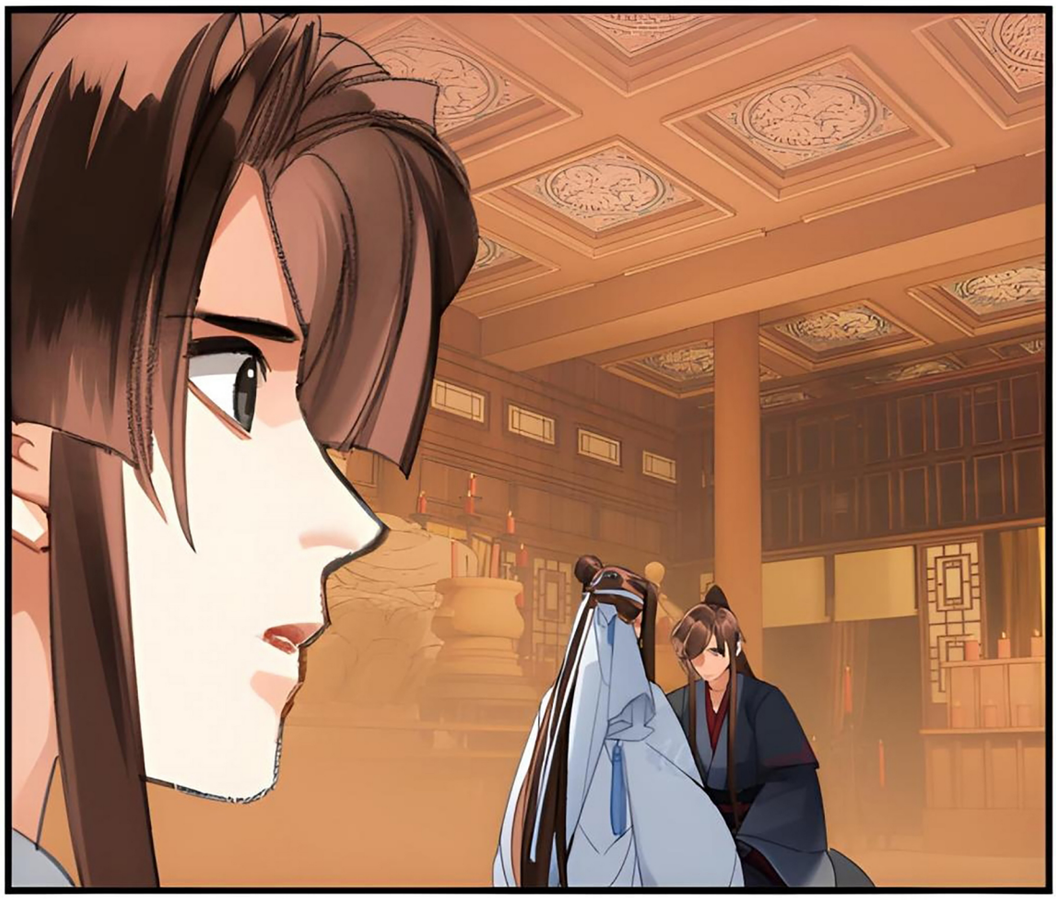

ท่านประมุข!
ขุดเจอแล้ว! โผล่มา
มุมหนึ่งแล้ว

ขุดต่อไป
ระวังกันหน่อย
เหลือเวลาไม่มาก
แล้ว

.....

ท่านน้า
โชคดีที่เมื่อครู่ท่าน
ยับยั้งสายฉินไว้ได้
ไม่เช่นนั้นแย่แน่

หุบปากไปซะ!

อึก

...เจ้าก็รู้หรือ?

พยักหน้า

เดิมที
สุยเปี้ยนอยู่กับเวินหนิง
แต่ตอนนี้ดันตกมาอยู่กับ
เจียงเฉิงไปเสียแล้ว
...เวินหนิง
ตอนที่ออกมาจาก
ท่าเรือสัตตบงกช เขาเอง
ก็ไม่ได้เอ่ยถึงเรื่องนี้

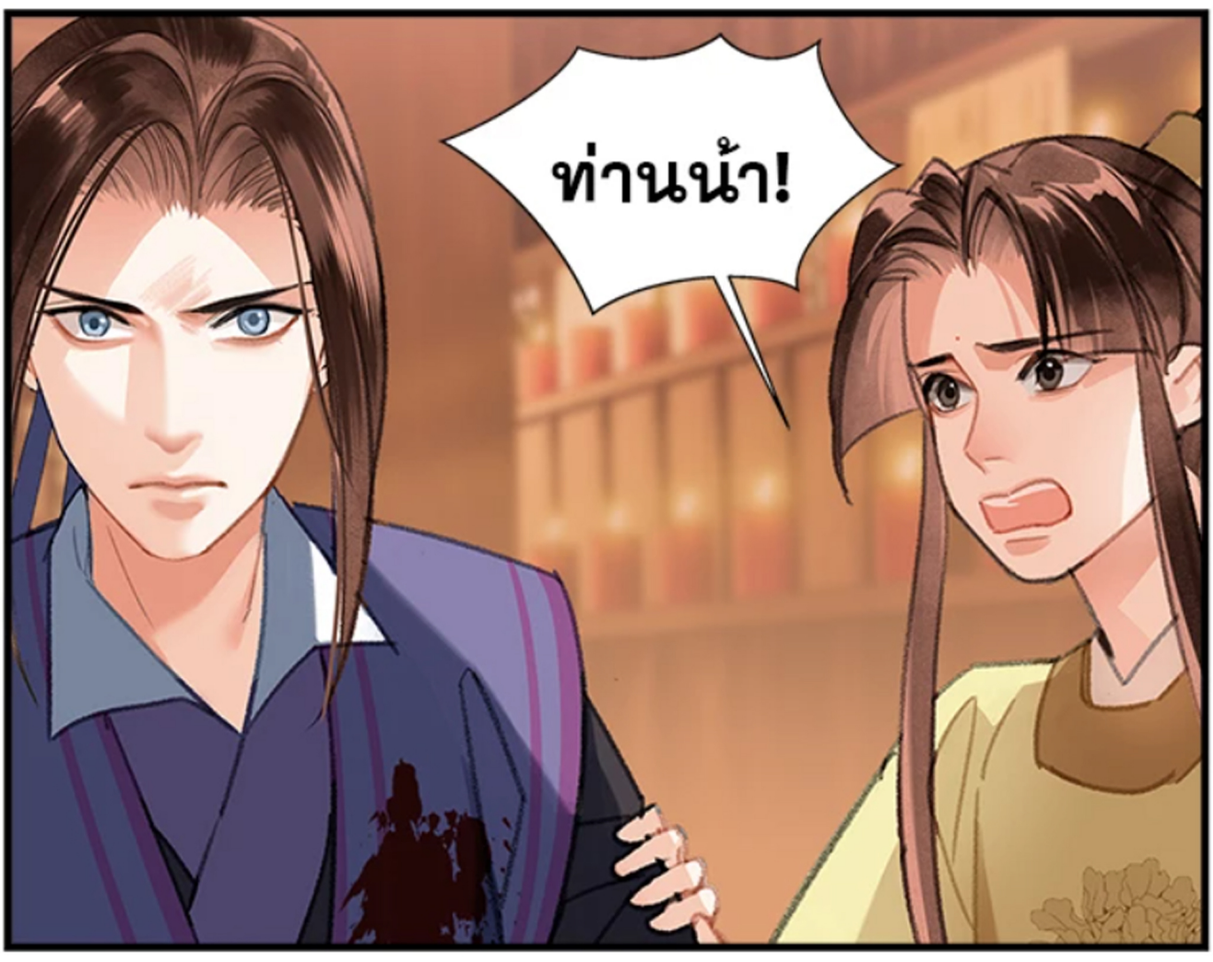

เขาบอกไป
ตอนไหนกัน?
ตอนที่
เจ้าไม่รู้สึกตัว

...ข้ากำชับแล้วกำชับอีก
ไม่ให้เขาพูดออกไป!

ไม่ให้อะไร?

เว่ยอู๋เซี่ยน
ทำแต่ความดี
ซ้ำยังโดนใส่ความ
แต่ก็ไม่บอกใคร
เจ้าช่างเสียสละ
ช่างยิ่งใหญ่จริงเชียว
ข้าต้องคุกเข่า
ขอบคุณเจ้าทั้งน้ำตาด้วย
หรือไม่?

ท่านน้ำ!

ข้าไม่เคยอยากให้เจ้า
มาขอบคุณข้า

เฮอะ?

จริงด้วย
ทำดีไม่หวัง
สิ่งตอบแทน
ประเสริฐยิ่งนัก

ไม่แปลกใจที่
ตอนที่ท่านพ่อยังมีชีวิตอยู่
ถึงได้พูดบ่อย ๆ ว่าเจ้าเป็นคนที่
เข้าใจคำสอนของตระกูลเจียง
อย่างแท้จริง

พอได้แล้ว

พออะไร?
เจ้าบอกให้พอ
ข้าก็ต้องพอหรือไง?
เจ้ารู้ดีที่สุด!

ฝีมือและสติปัญญา
ไหวพริบและจิตใจ พวกเจ้ารู้ดี
ว่าข้ามันกระจอก...

แล้วข้า
เป็นอะไรกันแน่?!

พลั่ก

ท่านน้า
แผลของท่าน!

พรวด

หานกวงจวิน
มีเมตตาด้วย!

เจียงหว่านอิ๋น
ระวังวาจาด้วย!